

túli magyar kapcsolatokért felelős *dr. Berényi Károly* tanácsnoktól vették át a Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város tiszteletbeli polgárságát igazoló okleveleiket. A Kárpát-medence két egymástól távoli vidékén élő magyarjai között létrejött kapcsolat Borsos Annamária zongoratanárnő, a Hódmezővásárhelyi Kórussegylet elnökének ismeretsége révén jött létre.

2009 júliusában a zágoni falunapok eseményeire hívták meg elsőként a dél-alföldi város kórusát, a Mikes-kúriával szemben felállított II. Rákóczi Ferenc fejedelem mellszobrának avatójára. A vendéglátó kórus karnagya *Bokor Emma Mária* ismertette a kórus múltját. A történelmi és irodalmi nevezetességekről ismert városban 1881-ben alakult a *Zágoni Dalkör*. Később Zágoni Dalárda néven működött, és ezelőtt 15 évvel vette fel a *Mikes Kelemen Vegyeskar* nevet. Alapítványt alakítottak és elkötelezetten ápolják zenei anyanyelvüket.

2010 tavaszán a zágoni kórus 20 tagja viszonzhatta a látogatást. Az ötvenezer lakosú mezőváros patinás tanácstermében vették át az összehozásunkat igazoló oklevelet a zágoniak, és a kórus együtt énekelte el a vendéglátó karnagy *Búza András* vezényletével Vörösmarty megzenésített himnuszt, a Szózatot. A Városháza kapuján kilépve a Kossuth térre, már a város tiszteletbeli polgáiraiként igyekeztek a Péczely Attila Zeneiskolába, ahol kezdődött világhírű zongoraművésznőnk, a vásárhelyi születésű *Hegedűs Endre* koncertje.

A három napos hódmezővásárhelyi vendégeskedés után hazaindulva meghívást adtak át a háromszékiek: ezután ismét a vásárhelyiek a sor – július 4-re Zágonba, kórustalálkozóra várják őket...

Márkusné Natter-Nád Klára

Pécsváradtól a Magyar Örökségig

A fenti címmel szervezetünk kétnapos programot – az **Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusa** (elnök / karnagy *B. Horváth Andrea*) – bekapcsolódva az EKF 2010 rendezvény sorozatába. Hangversenyekkel névadóinkra emlékeztünk és emlékeztettünk, így **Andor Ilonára** a nemzetközi hírű Liszt és Magyar Örökség díjas zenepedagógusra aki, 1904-ben **Pécsváradon** született, immáron a város díszpolgára, majd Pécsen tanított aztán a fővárosban folytatta kórusnevelő tevékenységét.

Nem vagyunk a dátumok rabjai, nem hiszünk abban, hogy csak akkor kell emlékezni amikor kerek az évforduló, hanem mindennapjaink és műsoraink fontos vonala ez a tevékenység, mert a kórus több mint hatvan éve kapta meg az engedélyt a névviselésre Kodály Tanár Úrtól! Pécsvárad és Pécs összekötődik gondolatainkban, előbbi alapítókarnagyunk – Andor Ilona – szülővárosa, utóbbiban pedig a Leővey Klára Gimnázium a közös

pont, mert Budapesten mi is ugyanezen nevű gimnáziumba járva ismer-
tük meg a közös éneklés semmihez sem hasonlítható élményét.

Május 17-én Pécssett a Dóm Múzeumban léptünk fel először, ahol első
vendégkórusunk a **Leőwey Klára Gimnázium Lánykórusa** volt, karnagy
Dr. Szabó Szabolcs. A jól felkészült fiatalokkal való együttműködés nagy
örömet okozott kórusunknak. A közös zenei nyelv és - ízlés pillanatok
alatt érezhető volt a Kodály és Bartók művekben. Másik meghívottunk a
neves **Pécsi Kamarakórus** volt, karnagy *Tillai Aurél*, akik színes, igényes
műsorukkal úgyszintén hozzájárultak a közönségsikerhez. A szervezés
közben egy érdekesség is kiderült, *Szauer Dezsőné*, aki régebben szintén
a Pécsi Kamarakórus tagja volt mesélte, hogy 1958 áprilisában a pécsi
Leőwey Klára Gimnáziumban énekelt a pesti Leőwey Klára Gimnázium
Kodály Kórusa Ilonka néniével. Ezen a találkozón ő is ott dalolt ...

Ugyan nem túl nagy ez a hangversenyhelyszín, de igen impozáns a
reneszánsz kapuív alatt elhelyezett „színpad”, nem is beszélve a galérián
éppen most látogatható ravennai mozaik kiállítás színpompás keretéről.
Bartók maga is hangversenyezett Pécssett 1923-ban, erre emlékezve éne-
kelte el a kórus a 27 egyneműkarból azt az öt művet, melyekhez kiszene-
kari kíséret is létezik. A hangverseny legemlékezetesebb perceit számunk-
ra ez jelentette, a művek megszólaltatása nekem mindig kivételes lehetősé-
g, melyet a közönség is nagy tapssal honorált, közreműködött a Pécsi
Filharmonikusok kamrazzenekara.

Május 18-án *Pécsváradra* látogattunk, ahol a barokk szülőház, ami ön-
magában is kulturális érték, a helyiekkel karöltve – Önkormányzat és a
Várbarát Kör – már emléktáblával is hirdeti híres szülöttjét. Több alka-
lommal helyeztünk el koszorút énekszóval is emlékezve pl. a Pécsváradra

Kamarakóruossal valamint a fent említett potentátokkal. Szép hagyományként veszünk ebben részt ugyanúgy, mint ahogy mindig hangversenyt adunk a vár Dísztermében. Ebben az évben a **komlói Pedagógus Kamarakórus**, karnagy *dr. Szabó Szabolcs* volt a meghívott szereplő, akik magas színvonalú műsorukkal még meghittebbé tették ezt a délutánt.

Andor Ilona idejében az is szokás volt, hogy a fiatal karvezetők is vezényelhettek. Ezt a hagyomány mi is megőriztük így első nap *Breinich Beáta* vezényelt két Kodály művet, második nap pedig *Parlagi Virág* egy Bartók és Kodály művet. Mind a két koncert közös énekléssel zárult a meghívott kórusokkal és karnagyaik vezényletével aláhúzva az ismert kodályi gondolatot „*Nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak.*”

B. Horváth Andrea

Kecskemét

Megújult a Kodály Fesztivál

A Kecskeméti Lapok június 16-i száma ezzel a címmel számolt be a hagyományos nyári művészeti eseménysorozat megnyitásáról és programterveiről. A fesztivált rendező Kecskeméti Kulturális és Konferencia Központ igazgatóját, *Bak Lajost* idézve emelte ki, hogy a rendezők célja az volt, hogy „a fesztivál idén megújuljon és kinyíljon”. Ez a nyilatkozó szerint abban állt, hogy megpróbálták „a komolyzenét egy kicsit fogyaszttha-